

[Forsvarsministeren.]

Reserven og Officerer af Reserven i et saadant Antal, som skønnes fornødent af Hensyn til de ekstraordinære Forhold.

Lovforslagets § 3 gaar ud paa at bemyndige Ministeren til, naar de ekstraordinære Forhold er til Ende, at give Regler for Overgangen til den normale Lovgivnings Ikrafttræden, ogsaa saaledes, at Ministeren bemyndiges til i Aarene, der følger efter de ekstraordinære Forhold, at uddanne et mindre Antal Mand aarlig end fastsat i Lovene, dog ikke et mindre Antal end det, der svarer til det Antal, som maatte blive uddannet ekstraordinært i den kommende Tid, og saaledes, at det i Loven forudsatte Mobiliseringsbehov stadig kan tilfredsstilles.

Dette er Indholdet af det Lovforslag, jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting. Jeg skal blot tilføje den Bemærkning, at det er bygget op efter samme Linier, som en tilsvarende Lovgivning efterhaanden blev bygget op efter i Aarene fra 1914 til 1918, og de Erfaringer, man dengang gjorde, er udnyttet her; man har ment det rigtigt og forsvarligt at søge en Bemyndigelse af samme Art, som Regeringen søgte og fik i de vanskelige Aar 1914—1918.

Da man imidlertid ganske naturligt baade her i Rigsdagen og ude i Befolkningen har Interesse af at faa at vide, hvorledes Bemyndigelsen agtes benyttet af Regeringen, skal jeg allerede nu oplyse, at det er Tanken, naar Lovforslaget er vedtaget, straks at træffe Foranstaltninger til Indkaldelse af et nyt Hold Rekrutter.

Under de Overvejelser, som fandt Sted i Sommer med Hensyn til at tilvejebringe en mere ligelig Beredskabsstyrke under ordinære Forhold, traf vi den Beslutning i Ministeriet at fremskynde Indkaldelsen af Vinterholdet, som normalt indkaldes til Uddannelse den 9. November. Dette Hold blev dengang indkaldt ved ny Indkaldelsesordre, saaledes at de møder den 10. Oktober. Det er nu Hensigten til samme Tid at indkalde det Hold, som er udkrevet paa Session i Aar, men som først skulde være mødt næste Foraar; med andre Ord: det, som man kalder Sommerholdet 1940, er det Hensigten at indkalde til Møde paa samme Tid, som Vinterholdet skal møde i Oktober Maaned i Aar. Dagen er den 10. Oktober for Vinterholdet. Det er Hensigten at søge det Sommerhold, der er Tale om, indkaldt samme Dag. Hvis tekniske Vanskeligheder umuliggør dette, vil det i alt Fald ikke blive ret lang Tid efter den 10. Oktober, der vil blive Tale om. Det er

klart, at det mest praktiske i enhver Henseende er, at begge Hold møder nogenlunde samtidigt af Hensyn til Uddannelsen.

Naar et saadant Hold er uddannet, hvilket betyder Uddannelse af en Aargang, da kan Hjemsendelse af genindkaldte finde Sted. Det er rimeligt først at fæstne Opmærksomheden ved den ældste af de Aargange, som nu bliver inde, nemlig Aargang 1936, men Bestræbelserne vil i øvrigt blive rettet paa at frigøre ogsaa de øvrige genindkaldte og lade nye Rekrutter efter den nødvendige Uddannelse overtage Beredskabstjenesten. Man maa derfor ogsaa være forberedt paa, at Ministeriet i Henhold til den Bemyndigelse, som vi søger, vil lade indkalde Frinumrene fra i Aar; det vil altsaa sige, at de værnepligtige, som har været paa Session i 1938, men som var saa heldige at blive Frinumre, maa regne med at blive indkaldt paa et eller andet Tidspunkt, ikke nu i Oktober, men paa et senere Tidspunkt. Disse værnepligtiges Sessionskammerater er jo i Aar uddannet som Aargang 1939, og denne Aargang, som er uddannet i Sommer, maa regne med foreløbig at blive inde for at være til Raadighed i Beredskabstjenesten. Det vil efter min Mening være rimeligt, at de, der var saa heldige at blive Frinumre, i en nær Fremtid overtager deres Forpligtelser, saaledes at de sammen med Kammeraterne fra samme Sessionsaargang kan hjælpe til med at frigøre ældre Mandskab.

Hvad jeg her har sagt, gælder Hæren. For Flaadens og for Kystdefensionens Vedkommende maa Enkeltheder af praktiske Grunde forme sig noget anderledes; men ogsaa paa disse Omraader er det Hensigten at gaa frem med det samme Formaal for Øje: at skabe den lempeligst mulige Ordning for dem, det drejer sig om.

Jeg haaber med disse Bemærkninger at have klargjort for det høje Ting, hvorledes man agter at administrere den Bemyndigelse, som jeg herved søger. Vanskeligheder kan ikke undgaas, derover er jeg ganske klar, men det er mit bestemte Indtryk, at saavel Befolkningen i al Almindelighed som de, der er ramt eller bliver ramt af Indkaldelserne, er klar over, at Vanskeligheder og Byrder maa tages med Ro og Forstaaelse, fordi de Krav, som Situationen stiller til os ogsaa paa dette Omraade, stilles af Hensyn til vort Lands og vort Folks Vel. Bevidstheden herom vil utvivlsomt lette Vægten af denne Byrde, som maa bæres, og fra Regeringens Side vil Bestræbelserne gaa ud paa at fordele Byr-